

стырскы и общожитейскы обрядъ, поюще непремѣнно священни-ти послѣдованіа и слѣжаще Божественнѣ-тѣ литургіѣ на сѣки день. Монастыри-ти втораго чина, имѣюще выше отъ десять отцы, и сохраняюще такожде общожитейскій обрядъ, долженствѣвать, освѣнь священны-ты послѣдованіа да пѣютъ и Божественнѣ-тѣ литургіѣ три пѣти въ седмицѣ-тѣ. Монастыри-ти третаго чина, имѣюще выше отъ пять отцы, полагаются такожде въ общожитейскій животъ; нъ догдѣ съ уведѣ и въ нихъ совершенѣ чинъ на священны-ты послѣдованіа, ти не ще съ длъжны да слѣжатъ непремѣнно Божественнѣ-тѣ литургіѣ освѣнь по вѣлжъ габ-вотъ и ведѣль.

ЧЛѢНЪ 4.

Колко-то монастыри съ съ отъ время на время развалили и немогутъ сега да влѣзятъ въ никой отъ тѣхъ чиновъ, мѣстныхъ-тѣ архіерей ще е длъженъ да съ споразумѣе за нихъ писменно съ Великѣ-тѣ Церквѣ, и ще съ погрыже като да съ зъмнѣтъ за таковы-ты монастыри най-пристойны-ты мѣрки за нихно-то коелико исправленіе или промѣненіа, освѣнь Внорійскы-ты, които иматъ едного само Игдмена.